

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De pasca [et] diuersis acceptzionib[us] huius nominis ca. cxlvij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

alij qnq; alij duo, alij vnū. Et cōmemoratis
bis q̄ duplicauerit talēta: reprobato viro pi-
gro q̄ abscondit suū ait. Om̄i habenti dabis,
H̄o habenti at: qd̄ vñdef̄ habere auferet ab
eo, ihabēti eo mō q̄ debet habere: vt sc̄z eo
bū vñf̄. De eodē qz addidit pabolā de rege
q̄ abiit i regionē lōginqū accipe sibi regnū
et reuerti, et dedit fuiis suis decē minas: et ait.
Plegociamini dum venio. Dna fm̄ grecos
pl̄. centū drachm̄s appendit. In reditu ei ac
cessit pm̄: et ait Dñe m̄na tua, camnas adq̄st
uit. Cui dñs, Eris
prat̄em h̄ns sup̄, p. Vocatione fui ē canoz
ciuitates, q̄l dī. Pro nica electio ep̄l, m̄na
paruis meritis reci daē ei qn̄ q̄ imposuit
pletis insperata, el man̄: dat ei textuz
euāgelij: et dī. Vlade
pdica: et sp̄e cū pmo ingredit ciuitate suam:
euāgeliū p̄fert i pectorē: q̄si negotiator innā
suā ostendēs. In q̄busdaz ecclēsias cū dat ei
archiep̄scopus vñrgā dī. Vlade pdica: et ille
statim benedicit ip̄lm: in q̄ signa q̄ moyses
cum virga missus est in egyptum.

De ventilatōe aree. Ca. CLXV.

Im autē Vene

rit fili⁹ hoīs in maiestate sua: et
om̄s angeli cū eo: testes futuri
actū hūanoz: tūc sepabunt boni a malis: et
statuerit boni ad dexterā, i. ponent̄ i eternita
tē mal ad sinistrā, i. recipiēt q̄ meruerit eligē
do sinistrā. Et tunc cōmemorabit iudex sex
opa misericordia: q̄ sunt pascere esurientē: potare
sifient̄: colligere hospitē: vestire nudū: visita
re infirmū: isolari vinculati. Septimū les
git i Tobia: sepalire mortuū. Et nō aliō erit
hec cōmemoratio: nisi q̄ om̄s scient merita
sua, p̄ q̄b saluabūt aut dānabūt. Et ibūt bī
in suppliciū eternū: illi aut in vitā eterna.

Opiniōes de igne eterno. La. CLVI.

Eigne eterno dicit

Augusti. Luiusmodi sit et in q̄ mūdi
parte futur⁹ si nemine scire arbi-
tror: nisi p̄ revelationē, q. d. Un⁹ est gehēne
ignis: sed nō vno mō om̄es cruciās. Sicut
ardorē solis nō oēs equaliter sentiūt: sic cū il
le ignis equalr ardeat: nō equalr sentiēt. Gre
gorius in Job. Miro mō gehēne ignis cor
pore⁹ est: nec lignis nutrit: nec succensioē in
diget: et ē inextinguibilis a deo. creat⁹ ab ori

gl̄ne mūdi. Idē. Ultr̄ flamma vñlōp̄. cre
mationē habet: lumē nō habet: ad solatōz
nō lucet: vt ei maḡ torqueat ad aliqd lucet
Hā reprobi se visuri s̄ in inferno: vt magis
dolean̄: qz d̄ines lazaz vñdit. In libro m̄
p̄nósticoz de p̄bis augustini sic leḡ. Est
aut̄ Augustin⁹ inferoꝝ substāta incorpalia.
Et ideo merito q̄rit: vñ sub terris dicant ē
inferi: si corporalia loca nō s̄t, et vñ dicant infe
ri: si sub terris nō s̄t. Sz idē doctor dī. Ideo
sub terris dicunt̄ inferi: qz agruēter in sp̄u cor
poralit̄: qz illudines sic monstrant̄: vt q̄
defunctoz aie corp̄is amore peccauerit: ad
illas corporalit̄ rerū illudines exhibeant̄: q̄
busa carne mortuū solēt sub terra condit. Nō
nulli ex hac s̄ntia Augustini sentiūt q̄ vñ
q̄ peccator fuerit: ibi elementa cruciabūt
et in corpe suo: et ex locis adiacentib⁹. Est om̄
pbabile vt aia q̄ sua sp̄ote sumit a carne
mentū peccandi: nolens ab eadē recipiat̄
mentū cruciat⁹. Qui merito infernalit̄ et sub
terra ē dī, qz aie p̄ lapsū terrene voluptatis
eū incurrit. Aug⁹, d̄ clūtate del. Lur nō di
cam̄ incorporeos sp̄is posse pena corporis
ignis affligi. Idē Ignis corporalis demōes
cruciabit et boies Hiero, i ep̄la ad ep̄besios.
Infernū sub terra esse nemo ambigat.

De pasca et diversis acceptiōib⁹ but⁹ no
minis. Laplin, CLXVII.

T cū cōsummas

et s̄ct̄ Iesu s̄mones hos: ait discip
lis suis Scitis q̄ post bidou pa
scia fiet: et fili⁹ hoīs tradet̄ vt crucifigat̄. Hec
ei tertia feria dixerat: et i quinta feria adcep
ram pasca iminebat: q̄tadecima luna post
vernale eq̄noctiū. Ambrosius dī nomen
pasca grecū esse: et sonare passionē. Nomen
yo hebreū phasē sonare trāstū. Aug⁹ d̄
hebreū esse nō grecū: et sonare trāstū: oppor
tune m̄ occurrere in h̄ noīe agnūtā rituū
lingue. Qui em̄ patif̄: grece pascin dī: vñ pa
sca passio putat̄: sed in syra lingua trāstū lo
nat. Quare aut̄ transit̄ dīcāt hora illa: super
exodū est. Declināt aut̄ pasca pasce vel pa
scatis, et ē equo cū ad tria. Vesp̄a em̄ q̄ imo
labat̄ agnus dīcebat̄ pasca sicut h̄. Post bis
duū pasca fiet. Et tota dies p̄cedens horam
illā: nec pasca dicebat̄: nec solēnis erat. Dic
etia pasca agnus: vt ibi. Ubi vñ parem̄ uia
bi comedere pasca. Et ap̄ls, Ch̄ill̄: imolat̄

Evangēlica

est pasca nostrū Sequebant̄ septē dīes azymoz: quoꝝ p̄mūs & vltimūs solennes erāt mediū nō adeo: sed h̄is septem q̄nq̄s vocabantur pasca: vt ibi. Non introierūt pretoriorū ne etiaminarens sed comedenter pasca: id est mūdi comedenter in pasca: vel azyma vocat pasca: q̄ bis dīe v̄sus erat eoz. Hec mīz si dīes azymoz dicebant̄ pasca: cum & pasca dicatur dīes azymorum: vt ibi Festus dīes azymoz qui dīe pasca.

Qua dīe & q̄nq̄ iudas vendidit domīnū,

Capl'm, CXLVIII.

Tunc sc̄z Quar-

e ta ferta p̄ncipes sacerdotū viden tes Iesum abisse & dīcisse: nō videbitis me amodo: cōgregati sunt cum senio ribus populi in atriu calphe: & querebant eū vt tenerent & occiderent: non tñ in die festo: ne forte tumultus fieret in p̄lo. Audiēs aut̄ eos iudas congregatos: abiit & pepigit cum eis de Iesu tradendo: p. xxx, argenteis. Forte quia cū audierat dominū tertia die mortitū: & putauit eum in morte derineri: morte imminente sibi lucrativā fieri volūst, & exinde q̄rebat op̄ portunitatē tradēdī

cum sine turbis Illi ante passionē vendit̄ trīginta denarij vale tus fuit dominū: ostēbant trecentos v̄sua dīs ea die ecclīa lectīles: & ita volebat tu onem esate p̄mittens das recōpensare v̄n ep̄stole in q̄ legitur, genī editionem, Ecce merces eī cum eo. In memorīa etiā bulus venditōis p̄ totum annū in leuij̄s penitentialib⁹ hec feria sc̄dm locū habet p̄ sextam feriam: p̄prium euangēlium & p̄prial ep̄stolam sepe habet cum iterari debeat dominica per totam hebdomadā De missa em̄ crucis feria sexta inuenīt̄ est. Similiter de missa angeloz feria secunda.

De cena dīi.

Ca, CXLIX.

Rima autesz die

p̄ azymoz: hea dīe in cui vesp̄era agn̄ erat imoland⁹ & edend⁹ cum azymis: dīxerūt discipuli ad Iesu: Ubi vis parentib⁹ comedere pasca Et r̄ndit. Itē in ciuitate & occurrit vob̄ h̄o amphorā aq̄ por tans. Quocūq̄s introserit: querite a dīo do mis locū ad p̄parandum: & ostendet vobis

cenaculūz grande: & ibi parate. In superiori p̄edomus faciebat palestini cenacula: infērius aut̄ cubicula. Qd̄ Marcus dī lagenā, Lucas amphorā, vñ expressit gen̄ vasis alter modū. Ante diem ḡ festum pasce resperē factō venit Iesus & discubuit cū, xiiij, discipulis suis: & ait Desiderio desideravi hoc pasca māducare vobiscū anteq̄ patiar Verba Ioannis ministraverūt grecis formis erroris. Dicunt em̄ in parascue lunam fuisse quartādecimā: & ita

in vespa ip̄l fuit pa sc̄a, Dīs aut̄ sciens se passuz ea die ī ve spera antecedēti an̄ticipanit comedere

pasca Et q̄ ea nocte licet potuit comedē fermentatū: de fermentato p̄ficiunt corp̄ dīi. Qd̄ si verū est: credibile est dīum comedē se agnū: vt p̄ceptum erat in lege: & azyma co medisse. Et sic etiāz̄ constat qd̄ dīcūt: errat consecrando fermentatū. Qd̄ autem dīs

Ab h̄ loco p̄sūt ratōnes corū. Prīmam inde sumūt qd̄ Joānes dī. Sc̄daz̄ inde sumūt qd̄ dīt Lucas.

Tertia inde sumunt qd̄ dīlunt alij. Quar tam inde sumunt: qd̄ euangeliū vocat sabatū post crucē magnum sabbatū. Quinzā inde sumūt: qd̄ mulieres ī parascue parauerunt vngēta, Etiā euangeliū vo

cat sabbatū post crucem dīm magnū dīem sabbati, qd̄ nō solet dici: nīl cū festū sabbato concurrat, & ita in sabbato fuit p̄ma dies azymoz. Mediū cī dies inter p̄mū & vltimū nō erant festiū. Etiā mulieres in parascue parauerūt vngēta, qd̄ nō liceret si esset p̄mū dies azymoz. Ad h̄ dici potest: quia dies festus pasce erat quintādecima luna fm illō. Et in q̄ntādecima solennitatē celebrabūt al tissimo dīo. Ante hunc diem ḡ fm legē dō minus fecit pasca. Etiāz̄ lucas dīcit venisse diem azymoz in q̄ necesse erat occidi pasca. Necesse at̄ erat ex lege luna, xiiij, p̄mī mēsis vel sc̄di. Lāsum aut̄ aliquē in q̄ necesse esset

F 2